

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Srednjobosanski kanton/Kanton Središnja Bosna
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 49 0 K 053371 21 Kž
Novi Travnik, 23.11.2021. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca: Lazarele Porić, kao predsjednica vijeća, Zuhdija Ćosić i Darmina Avdić kao članovi vijeća, uz sudjelovanje Ivane Ćorić-Žderić kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog Dž.K. zbog krivičnog djela Mučenje i ubijanje životinja iz člana 318. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, radi donošenja odluke po žalbi optuženog Dž.K., izjavljenoj po njegovu braniocu Slobodanu Perić, advokatu iz Banja Luke, protiv presude Općinskog suda u Kiseljaku broj 49 0 K 053371 20 K od 02.04.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 23.11.2021. godine, donio je sljedeću

PRESUDU

Žalba branioca optuženog Dž.K. odbija se kao neosnovana i potvrđuje se presuda Općinskog suda u Kiseljaku broj 49 0 K 053371 20 K od 02.04.2021. godine.

Obrazloženje

Općinski sud u Kiseljaku presudom broj 49 0 K 053371 20 K od 02.04.2021. godine, oglasio je krivim optuženog Dž.K. (u daljem dijelu: optuženi) zbog krivičnog djela Mučenje i ubijanje životinja iz člana 318. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem dijelu: KZ FBiH), činjenično poblizje opisano u izreci te presude, pa mu je temeljem tog propisa i po članu 7., 42., 49 i 62.. KZ FBiH, izrekao uvjetnu osudu, kojom je utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca i istovremeno odredio da se ista neće izvršiti ako optuženi u roku od 1 (jedne) godine po pravosnažnosti presude ne počini novo krivično djelo. Istom presudom na temelju odredaba člana 78. KZ FBiH, od optuženog se trajno oduzima predmet koji je oduzet prema Potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta PS Fojnica broj 02/6-5-1-04-2-08/20 od 02.04.2020.godine i to: lovački karabin marke „Vinčester“ serijskog broja 185496, i isti se ima uništiti, po pravomoćnosti presude dok je po članu 202. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH), odlučeno da optuženi naknadi troškove krivičnog postupka u vidu sudskog paušala u iznosu od po 70,00 (sedamdeset) KM, u roku od 15. (petnaest) dana od dana pravosnažnosti presude, a po članu 212. stav 3. ZKP FBiH, oštećeni Z.K., s imovinskopravnim zahtjevom upućen je na parnicu.

Protiv te presude, u zakonskom roku, žalbu je izjavio optuženi preko svog branioca, koji izjavljenom žalbom prvostepenu presudu pobija zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i odluke o krivičnoj sankciji, s prijedlogom da se pobijana presuda preinači na način da se optuženi oslobodi od optužbe ili da se ukine i da se odredi održavanje pretresa pred drugostepenim sudom, nakon čega da se donese oslobađajuća presuda.

Odgovor na izjavljenu žalbu nije podnesen.

Na sjednici vijeća ovog suda, održanoj u skladu sa članom 319. stav 8. ZKP FBiH, bez prisustva stranaka i branioca optuženog, jer u žalbi nije traženo da budu obaviješteni o sjednici vijeća, nakon što je ovaj sud ispitaio pobijanu presudu, u granicama žalbenih prigovora, sukladno članu 321. ZKP FBiH, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen krivični zakon, odlučio je kao u izreci iz sljedećih razloga:

Pobijajući prvostepenu presudu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, branilac optuženog u žalbi ističe, da je prvostepeni sud učinio bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka d) i tačka i) te stav 2. ZKP FBiH, tako što je povrijedio pravo na odbranu optuženog, te što se pobijana presuda temelji na nezakonitom dokazu i da je u toku glavnog pretresa i donošenja presude nepravilno primjenio odredbe ZKP FBiH a to je bilo ili moglo biti od uticaja na zakonito i pravilno donošenja presude.

U vezi prednjeg u žalbi branioca optuženog, se ukazuje da je prvostepeni sud dozvolio saslušanje svjedoka tužilaštva koji nisu predloženi u optužnici nego tokom izvođenja dokaza optužbe, a prije izvođenja dokaza odbrane, na koji način je povrijeđeno pravo na odbranu optuženog.

Međutim, u tom pravcu žalba nije konkretizovana i ne samo da se u žalbi ne navodi i ne imenuje, koje je to svjedoke u toku izvođenja dokaza optužbe prvostepeni sud saslušao, nego se u žalbi i ne ukazuje od kakvog značaja je to bilo od uticaja na zakonitost i pravilnost za presuđenje konkretnog slučaja. Isto tako u žalbi se i ne navodi kojom odredbom primijenjenog procesnog zakona je to izričito zabranjeno. Nasuprot tome, ovaj sud zaključuje, da je to sukladno sa odredbama člana 291. stav 1. ZKP FBiH. Zbog toga ovaj sud zaključuje da istaknutim prednjim prigovorima izjavljene žalbe branioca optuženog, nije povrijeđeno pravo na odbranu optuženog iz člana 312. stav 1. tačka d) ZKP FBiH, radi čega je izjavljena žalba u tom pravcu ocijenjena kao neosnovana. Ovo u konkretnom slučaju, naročito i zbog toga što, prema stanju spisa, branilac i optuženi su unakrsno ispitivali sve svjedoke optužbe. Zbog toga se prednji žalbeni prigovori izjavljene žalbe branioca optuženog, nisu mogli uvažiti.

Neosnovan je i prigovor izjavljene žalbe da je prvostepeni sud pobijanu presudu zasnovao na nezakonitom dokazu, na koji način da je počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka i) ZKP FBiH, nalazu i mišljenju vještaka veterinara Željka Oroz koji je pregledom utvrdio uzrok smrti ubijenog psa koji nije saslušan pa se iskaz tog vještaka nije mogao koristiti u smislu člana 285. stav 5. ZKP FBiH. Ovo zbog toga što je prvostepeni sud analizira

identičan prigovor iz razloga navedenih na strani 9 drugi pasus pobijane presude, koje kao takve u svemu prihvata i ovaj sud, pa nema potrebe to ovdje ponavljati. Ovdje treba napomenuti da se pobijana presuda i ne temelji na iskazu svjedoka veterinaru Željka Oroz, što nedvosmisleno proizilazi iz analize dokaza na strani 9. zadnji pasus i strani 10. prvi pasus pobijane presude, gdje su navedeni dokazi na temelju kojih prvostepeni sud izvodi svoj zaključak o krivici optuženog, a među kojim nije navedeni dokaz na koji se poziva branilac u izjavljenoj žalbi. Zbog toga ovaj sud zaključuje da su prednji prigovori izjavljene žalbe branioca optuženog, također neutemeljeni, koji kao takvi nisu mogli biti uvaženi.

Kao što je već naprijed navedeno žalba branioca optuženog smatra da je u toku glavnog pretresa i prilikom donošenja pobijane presude da je nižestepeni sud nepravilno primjeni odredbe člana 3. stav 2. i člana 296. stav 2. ZKP FBiH, a u vezi s tim i šta činjenični opis u smislu člana 242 stav 1. tačka c) ZKP FBiH, treba da sadrži.

U vezi sa tim prigovorima što žalba branioca navodi u tom pravcu spada u domen činjenične osnove pobijane presude i pravne kvalifikacije o čemu će se ovaj sud izjasniti u nastavku prilikom ocjene žalbenih prigovora izjavljene žalbe branioca po tim žalbenim osnovima.

Dakle, kako pobijanom presudom nisu počinjene navedene bitne povrede odredaba krivičnog postupka, na koju se ukazuje žalbom branioca optuženog, to se i utvrđuje da je pobijana presuda, u tom pogledu, pravilna i zakonita, a žalbeni prigovori, po tom žalbenom osnovu, ocijenjeni su neosnovanim, zbog čega žalba u tom pravcu nije mogla biti prihvaćena.

Nisu osnovani ni prigovori žalbe upućeni pravilnosti i potpunosti činjenične osnove pobijane presude, a analizu dokaza koju je izvela pobijana presuda i zaključke koje je izvela iz te analize, ovaj sud u svemu prihvata.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, u osnovi žalbe branioca optuženog se iznose da iz izvedenih dokaza ne može se utvrditi identitet osobe koja je ustrijelila navedenog psa i da nije izveden nijedan dokaz koji bi potvrdio da je optuženi to učinio.

Međutim, razmatrajući pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, u vezi sa prednjim prigovorima iz žalbe branioca optuženog, ovaj sud nalazi, da je prvostepeni sud na temelju činjenica i dokaza, na koje se pozvao u obrazloženju svoje presude (strane 5 do 10.), izveo pravilan zaključak da je optuženi, u svemu postupio na način opisan u izreci pobijane presude. Taj sud, u tom pravcu, iznio je uvjerljive razloge, zbog čega nije prihvatio paušalne prigovore i tvrdnje odbrane optuženog, a zašto je prihvatio dokazanim da je upravo optuženi počinio krivično djelo za koje se tereti. Naime, takav zaključak, prema stanju spisa i po ocjeni ovog suda, proizilazi iz nesporno utvrđenih činjenica da je početkom marta 2020.godine oko 12.00 sati u mjestu Lučice, općina Fojnica, ispaljen jedan metak u psa koji je vlasništvo oštećenog Z.K., od kojeg metka je pas uginuo, da je baš u vrijeme kada je ispaljen metak u psa oštećeni vidio nekog čovjeka i pitao "zašto mi ubi psa", da je 20 minuta nakon događaja oštećenom došao M.K. sin optuženog Dž.K. sa riječima da ga je otac poslao i rekao da ne zove policiju da nije znao da je njegov pas i nudio odštetu ili

drugog psa, da je svjedok N.K. bio u automehaničarskoj radnji od sina optuženog M.K. gdje je M.K. telefonom obavio razgovor sa ocem Dž.K. u kojem razgovoru kaže da je pas ubijen i da ga oni uklone nakon čega su oni došli do psa unijeli ga u vozilo u gepek i uklonili ga iz naselja, da je istog dana svjedok bio u ugostiteljskom objektu sa optuženim Dž.K. gdje mu je priznao da je napravio glupost tako što je ubio psa od Z.K. da će na svaki mogući način pokušati da se iskupi i oduži Z.K., da je nakon prijavljivanja događaja u PS Fojnica policija od optuženog oduzela lovački karabin marke „Vinčester“ serijskog broja 185496, jasno upućuju na jedino mogući zaključak da je upravo optuženi Dž.K. sa lovačkim karabinom marke „Vinčester“ serijskog broja 185496 ispalio jedan hitac u psa vlasništvo Z.K. od čega je pas uginuo na koji način je izvršio predmetno krivično djelo. Stoga ovaj sud zaključuje, da su sve odlučne činjenice ovog slučaja, od strane prvostepenog suda, pravilno utvrđene, pa tako i one na koje se posebno ukazuje žalbom branioca optuženog. Zbog toga je žalba branioca optuženog i po ovom žalbenom osnovu, ocijenjena neutemeljenom, koja kao takva i nije mogla biti prihvaćena.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog povrede krivičnog zakona, žalba branioca optuženog vidi u iznesenoj tvrdnji da je pogrešno primijenjena norma, pa se ukazuje na odredbe člana 3., 14. i 15. kao i odredbe člana 41. i 42. Zakona o zaštiti i dobrobiti životinja, koje se dovode u vezu sa odredbama člana 318. stav 1. KZ FBiH. Međutim, ne stoji ni prigovor žalbe branioca optuženog, da je povrijeđen krivični zakon jer je prvostepeni sud u konkretnom slučaju pravilno postupio kada je radnje iz izreke pobijane presude pravno okvalifikovao kao krivično djelo Mučenje i ubijanje životinja iz člana 318. stav 1. KZFBiH. Ovo zbog toga, što svi žalbeni prigovori u tom pravcu su analizirani u pobijanoj presudi od strane prvostepenog suda su i za ovaj sud kao takvi prihvatljivi, iz razloga detaljno navedenih u pobijanoj presudi, dok su suprotni prigovori žalbe neprihvatljivi za ovaj sud jer su ocijenjeni neutemeljenim. Dakle, kako je na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenjen krivični zakon, kada je prvostepeni sud, radnje iz izreke pobijane presude, pravno okvalifikovao kao izvršenje krivičnog djela Mučenje i ubijanje životinja iz člana 318. stav 1. KZ FBiH, to ovaj sud utvrđuje da na štetu optuženog u ovom konkretnom slučaju, nije povrijeđen krivični zakon, na koju povredu, u smislu člana 321. ZKP FBiH, ovaj sud kao drugostepeni, pazi i po službenoj dužnosti.

Ispitujući pobijanu presudu u odluci o kazni, a u vezi sa žalbenim prigovorima iz žalbe branioca optuženog, u kojoj iznosi tvrdnje i razloge zbog kojih smatra da bi se optuženom trebala izreći blaža krivičnopravna sankcija, ovaj sud nalazi da je prilikom izricanja kazne, prvostepeni sud u pobijanoj presudi, cijenio sve okolnosti propisane članom 49. KZ FBiH, koje utiču da kazna bude manja ili veća, kao i okolnosti iz člana 60. stav 2. i člana 62. KZ FBiH, koje kao takve u svemu prihvata i ovaj sud, dok izjavljena žalba branioca optuženog, argumentovano i ne navodi, niti konkretizuje nove olakšavajuće okolnosti, radi čega bi bilo mjesta izricanju blaže krivičnopravne sankcije, pa ovaj sud da izrečena krivičnopravna sankcija od strane prvostepenog suda je u svemu adekvatna i primjerena, težini počinjenog djela, njegovim štetnim posljedicama, stepenu ispoljene krivnje i okolnostima izvršenja djela, a blažom kaznom u konkretnom slučaju, ne bi ostvarila svrha kažnjavanja iz člana 7. i 42. KZ FBiH. Zbog naprijed navedenog žalba branioca optuženog i po ovom žalbenom osnovu, ocijenjena je neosnovanom, koja žalba kao takva i nije mogla biti prihvaćena.

Kada je u pitanju izrečena sigurnosna mjera oduzimanje navedenih predmeta, kao sredstva izvršenja počinjenog krivičnog djela, tačno je, kao što žalba branioca optuženog, ističe da prvostepeni sud u pobijanoj presudi se pogrešno poziva na odredbe člana 78. ZKP FBiH, da je temelj donošenja te odluke u odredbama člana 78. KZ FBiH, koja je utemeljena u svemu na tim odredbama, dok žalba i ne konkretizuje u čemu je prvostepeni sud prekoračio odredbe člana 78. KZ FBiH, zbog čega žalba branioca optuženog, ni u tom pravcu, kao neosnovana, nije mogla biti uvažena.

Na osnovu izloženog, a cijeneći i ostale žalbene prigovore i navode izjavljene žalbe, ovaj sud je po članu 328. ZKP FBiH, odlučio kao u izreci.

Zapisničar
Ivana Čorić-Žderić,s.r.

Predsjednica vijeća
Lazarela Porić,s.r.